

BILLY BONES

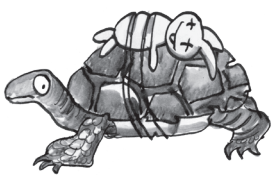
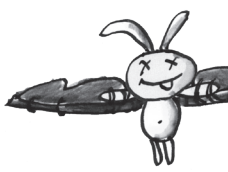
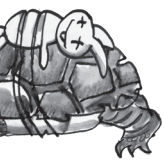
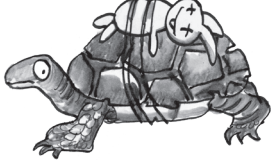
TIS VAN MARLE

Met illustraties van Esther van den Brink

KANO
EN DE HOLENSPELEN

4

KNOOTS

EN DE HOLENSPELEN

TIS VAN MARLE

Met illustraties van ESTHER VAN DEN BRINK

**BILLY
BONES**

Naar huis

Knots wandelde in het midden van een lange stoet holenmensen en Oerkies. Na drie dagen feest liepen ze een eindje met elkaar op naar huis. Iedereen praatte, lachte en zong liedjes. Vooral Freddie was daar erg goed in. Hij bedacht het ene na het andere wijsje. En de hele stoet zong mee.

*Daarboven op de berg
Daar ligt een drol
Dus kijk maar heel goed uit
Of je sandalen zitten vol
En van je hela hela hela holala hoi!*

Knots had tussen het zingen door steeds heel even de tijd om te grinniken. Daarna zette Freddie alweer een nieuw liedje in.

*Daarboven op de berg
Daar staat een boom
Daar staat op geschreven
Rumo is een gekke oom
En van je hela hela hela holala hoi!*

De bulderende lach van oom Rumo klonk boven alles uit. Knots glimlachte opgelucht.

Dit was wel even anders dan een paar dagen geleden. Toen was hij nog bang dat de holenmensen en de Oerkies geen vrienden konden worden. Nu wist hij wel beter. Holenmensen en Oerkies waren de beste combinatie ooit.

‘Knots?’ vroeg Freddie die naast Knots kwam lopen. ‘Wat is het eerste wat je gaat doen als je weer thuis bent?’

‘Ik weet het niet,’ zei Knots. ‘Misschien even zwemmen in het Kikkermeer? Of mijn kamer opruimen.’ Hij zuchtte. Eigenlijk hoopte hij dat deze wandeltocht voor altijd zou duren. Maar ja... Als ze het einde

van de Rode Vlakte bereikten, zouden de holenmensen linksaf gaan richting de Groene Vallei en de Oerkies rechtsaf naar de... Knots dacht even na. Hij wist eigenlijk helemaal niet waar Freddie naartoe zou gaan.

‘Freddie?’ vroeg hij nieuwsgierig. ‘Waar gaan jullie eigenlijk heen als we aan het eind van de Rode Vlakte komen?’

‘Aan de kant, aan de kant,’ klonk er opeens achter hen. ‘Ik heb hem bijna!’

Knots en Freddie keken om. Tussen alle holenmensen met

manden en Oerkies met rugzakken, kwam Tuf aanrennen. Het kleine zusje van Knots zag er woest uit.

‘Het is een monster!’ riep ze

luid. Ze klom als een kleine berggeit op de rugzak van oom Rumo die verbaasd stilstond. Spiedend keek ze om zich heen. ‘Hij vloog deze kant op!’

‘Tuf?’ vroeg Knots verbaasd. ‘Wat doe je op de rug van oom Rumo?’

‘Stil,’ zei Tuf. ‘Doodse stilte! Dan kan ik dat monster grijpen.’

Freddie en Knots keken om zich heen.

‘Wat zoeken we precies?’ vroeg Freddie.

‘De ergste dief die er is. Hij heeft de beukenootjes van mijn banaan-appel-fruitvla gegeten.’ Tuf hield boos een bakje met fruitvla omhoog. Er zat geen enkel beukenootje meer op.

Tuf klom ondertussen verder naar het hoofd van oom Rumo. Haar ene voet stond op zijn neus en haar andere op zijn oor. ‘Oom Rumo, kun je een beetje naar links gaan?’

‘Wat zeg je?’ vroeg oom Rumo. ‘Het lijkt wel alsof mijn linkeroor het niet meer zo goed doet.’

‘Het hoeft niet meer,’ zei Tuf. ‘Ik zie de dief al!’ Met een grote sprong suisde ze door de lucht. Ze landde op de mand van de moeder van Freddie en wipte door naar de rugzak van opa Dork. Daarna wierp ze zich op een karretje vol met wollige slaapzakken.

‘Nu heb ik je!’ riep Tuf triomfantelijk. ‘Lelijke boosdoener! Akelige rover! Stoute nootjesdief! Ik ga je door elkaar schudden tot je al die nootjes weer uitspuugt!’ Met een harde ruk trok ze een dier tussen de slaapzakken vandaan. Ze beefde van woede. ‘Nu ga je boeten voor al je misdaden!’

In haar hand hield Tuf de staart van een kleine vliegende eekhoorn. Hij had zijn mond nog vol met beukennootjes en keek

haar met heel lieve oogjes aan. De zwarte rand op zijn kop bewoog schattig op en neer, terwijl hij op de nootjes kauwde.

‘O,’ zei Tuf. ‘Jij bent eigenlijk heel leuk.’ Ze pakte de eekhoorn en gaf hem een kus. ‘Nu zijn we beste vrienden, goed?’

De eekhoorn propte nog een beukennootje in zijn mond en knikte.

‘Tuf?’ vroeg Knots. ‘Wat gebeurde er nou?’

‘Wat bedoel je?’ vroeg Tuf.

‘Net zei je nog dat je die eekhoorn door elkaar wilde schudden en nu zijn jullie beste vrienden.’

‘Doe niet zo gek,’ zei Tuf. ‘Een eekhoorn door elkaar schudden? Zoiets zou ik nooit zeggen.’

‘Maar je zei dat net letterlijk.’

‘Ik weet niet waar jij het afgelopen uur geweest bent,’ zei Tuf beledigd, ‘maar Roderick en ik zijn al jaren bevriend.’

‘Heet hij Roderick?’ vroeg Knots verbaasd.
‘Leuke naam,’ zei Freddie. ‘Volgens mij is het een vliegende eekhoorn. Die hebben vaak leuke namen.’

‘Inderdaad,’ zei Tuf. ‘Het is een leuke naam. Veel leuker dan bijvoorbeeld Knots.’

‘Maar... maar... maar...’ stamelde Knots. ‘Waar kennen jullie elkaar dan van?’

‘Als je het echt wilt weten,’ zei Tuf bijna verveeld, ‘we hebben samen op zwemles gezeten. In het eerste badje.’

Knots zocht naar woorden om nog iets te zeggen, maar Tuf was hem voor. ‘Heb je meer vragen? Of kunnen Roderick en ik doorlopen en verder praten over onze favoriete nootjes?’

Knots deed sprakeloos een stap opzij zodat Tuf erlangs kon. De vliegende eekhoorn zat lekker op haar schouder en nam nu ook een hapje van de fruitvla.

Toen Knots zijn zusje hoofdschuddend nakeek zag hij allemaal rotsen in de verte. Dat was het einde van de Rode Vlakte. Hij dacht terug aan zijn vraag die Freddie nog niet had beantwoord.

‘Freddie?’ vroeg Knots nog een keer. ‘Waar gaan jullie naartoe als we zo afscheid nemen?’

‘Nou, dat is best leuk om te vertellen,’ zei Freddie met een stralende glimlach. ‘Wij gaan naar de holenspelen.’

Knots keek zijn vriend verbaasd aan. De holenspelen? Daar had hij nog nooit van gehoord.

Na alle spannende avonturen, vindt Knots het jammer om afscheid te nemen van zijn vriend Freddie. Maar wat hij niet weet is dat zijn zusje Tuf hen heeft ingeschreven voor de holenspelen! Opeens moeten Knots en Freddie springende nijlpaarden ontwijken, racen over een glibberige modderzee en touwtrekken met een mammoet.

Coach Tuf gaat voor de winst, maar dat is niet gemakkelijk als bijna iedereen valsspeelt. En als de laatste opdracht een gevaar vormt voor de kleine sneeuwleeuw Stip, moeten de vrienden alles op alles zetten om de holenspelen te winnen...

Winnen doe je met z'n allen.
Maar vooral met mij.

- Coach Tuf

www.billybones.nl

B

Dit boek is goedgekeurd door

ZIEN IN DE KLAS

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

Humor
Avontuur
Wedstrijden